

Comunicat de premsa

Incrementar la productivitat, clau per al futur de les empreses catalanes

En una sessió d'anàlisi de la musculatura del sistema empresarial català en el marc del 3r Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya organitzat pel Col·legi d'Economistes de Catalunya amb la participació del president d'Abertis Salvador Alemany i el director d'Assumptes Públics i Corporatius de Cellnex Antoni Brunet, s'ha apuntat que per augmentar la productivitat de les empreses s'ha d'optimitzar la qualitat de la gestió empresarial, especialitzar-se en activitats de més valor afegit, millorar la qualificació de treballadors i directius, gestionar eficientment l'espai urbà i integrar els valors en els models de negoci.

Barcelona, 25 d'Abril de 2018.- Aquesta tarda ha tingut lloc al Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) la sessió de presentació de conclusions de l'eix 3 "La musculatura del sistema empresarial català" del 3r Congrés d'Economia i Empresa organitzat pel CEC en què han participat el president d'Abertis i president de l'eix 3 **Salvador Alemany** i el director d'Assumptes Públics i Corporatius de Cellnex i vicepresident de l'eix 3 **Antoni Brunet**. **Joan Ramon Rovira** del Servei d'estudis de la Cambra de Comerç de Barcelona ha presentat les conclusions d'un eix en què s'han analitzat les fortaleses, febleses, amenaces i oportunitats del teixit econòmic i empresarial català en la segona dècada del segle XXI conclouent que les estratègies de les empreses han de passar per millorar la qualitat de la gestió empresarial, especialitzar-se en activitats de més valor afegit, millorar la qualificació de treballadors i directius, gestionar eficientment l'espai urbà i integrar els valors en els models de negoci.

En primer lloc Rovira ha explicat que s'ha abordat la **relació entre la dimensió i el creixement de les empreses catalanes**, apuntant que "les empreses catalanes es caracteritzen per una dimensió mitjana més petita en relació a les empreses d'altres economies europees desenvolupades" i subratllant que "la competitivitat, entesa en sentit ampli, i no a la dimensió, és el factor determinant de l'èxit empresarial". També ha apuntat que "l'exemple de les empreses d'elevat creixement subratlla la importància de concentrar els esforços en millorar la qualitat del capital humà, la R+D, la internacionalització, la capitalització i la dimensió empresarials". En relació a les microempreses, que a Catalunya generen el 35,9% de l'ocupació i el 22% del valor afegit brut del sector privat, s'ha recomanat que per millorar la seva productivitat es potenciïn els instruments de suport basats en l'assessorament personalitzat, fomentar la cultura emprenedora amb propostes formatives incorporades als estudis obligatoris i universitaris, augmentar la dotació de recursos per augmentar la productivitat (eines TIC i digitalització) i potenciar la constitució d'estructures de col·laboració d'empreses en xarxa. A més s'ha apuntat la importància d'una bona transmissió de les empreses.

L'eix 3 del Congrés també ha analitzat la **indústria i els serveis** destacant que "Catalunya continua sent una economia essencialment industrial en un context en el que la terciarització és un fenomen comú a totes les economies desenvolupades" i afirmant que "les transformacions organitzatives i productives dels últims anys difuminen les convencions que contraposen nítidament la indústria als serveis". Rovira ha recalcat "la importància d'una política industrial que contribueixi a mantenir les grans instal·lacions productives de caràcter estratègic i captar inversions complementàries a l'activitat industrial". D'altra banda s'ha posat el focus en un dels grans clústers industrials i de serveis de Catalunya, l'agroalimentari, considerant que

els seus reptes de futur passen per “les transformacions dels mercats i de les estructures productives, l’adopció de noves tecnologies i la resposta a les exigències mediambientals”. En relació a la indústria turística s’apunta que “la seva competitivitat futura requereix d’un impuls important i generalitzat en l’orientació al client”. Pel que fa a l’economia de l’esport, es considera que entre seus els reptes estratègics destaquen aspectes i dimensions com “la tecnologia, l’alimentació, els nous equipaments, els productes vinculats a la salut, l’oferta personalitzada i flexible de serveis, els nous formats d’esdeveniments i espectacles esportius amb implicació dels practicants i dels espectadors a través de la tecnologia, i la creixent importància del turisme esportiu”. En aquest àmbit s’analiza l’impacte de plataformes com Airbnb a Barcelona conclouent que s’ha de proveir sistemàticament informació sobre el seu impacte.

Una altra qüestió analitzada en l’eix 3 és la **relació entre territori i competitivitat** ressaltant que “molts dels factors decisius de la competitivitat d’un país estan vinculats estretament amb les característiques i dotació de recursos del territori i amb la ubicació i distribució de les activitat econòmiques en el territori”. Rovira ha comentat que “amb la desmaterialització creixent de l’economia, les ciutats esdevenen cada vegada més els principals motors d’un creixement que integra actius tangibles i intangibles, associats amb la creativitat i la generació i difusió del coneixement”. En aquest sentit s’identifiquen sis grans reptes per a la gestió de l’espai i l’economia urbana: “l’accessibilitat, interna i externa; l’equilibri d’usos, que moduli els processos d’especialització territorial preservant la flexibilitat i la resiliència; la pressió dels costos, especialment però no només els que afecten al sòl i l’habitatge; la preservació de la qualitat de vida; el desenvolupament d’ecosistemes articulats per diferents agents socials i productius, i el reforçament d’uns valors i d’una cultura col·lectiva que harmonitzi eficiència i creixement amb igualtat d’oportunitats”..

En relació a la **ocupació i la productivitat** s’ha comentat que, en contrast amb altres economies desenvolupades, “a la nostra economia l’evolució de la productivitat és contra cíclica: s’accelera durant els períodes recessius i s’alenteix en els expansius”. En aquest sentit es conclou que “durant les últimes dècades, el creixement tendencial de la productivitat a Catalunya, que és la clau que determina els augments en la renda per càpita, ha estat decebedor”. Paral·lelament es detecta un important conflicte d’objectius de política econòmica: a curt termini caldria reduir el salari relatiu de la força de treball poc qualificada per disminuir l’atur en aquest col·lectiu, mentre que a mitjà termini la millora de la productivitat requeriria augmentar aquest salari. En relació a la quarta revolució industrial, s’aposta per “potenciar i millorar la formació i, per aquelles persones que es vegin expulsades del mercat i no puguin adaptar-se, la posada en marxa de nous mecanismes de lluita contra la desigualtat”.

Finalment, en referència a les diferents **tipologies d’organització** i amb les diferents **estratègies competitives** adoptades per les empreses es detecta com a determinants principals de competitivitat l’estratègia empresarial i l’entorn de negoci. Es recalca la importància de comptar amb centres de decisió de grups empresarials arrelats al territori per facilitar que l’activitat econòmica es concentri en els segments que més valor generen dins de cada sector. L’eix aborda les polítiques de clúster a Catalunya determinant que els seus reptes són “maximitzar el seu impacte, actuar com a element d’intersecció d’altres polítiques, la incorporació del concepte de valor compartit, la interrelació amb l’àmbit de les startups, la inserció dels clústers en les cadenes de valor globals, l’activació de clústers emergents i l’empoderament dels ciutadans”. Pel que fa a les cooperatives s’aposta per “introduir més modificacions legals en els àmbits fiscal, laboral i financer”. Així mateix s’apunta que “la societat exigeix cada vegada més de les empreses que siguin competitives en qualitat i preu, però també en valors” i afegeix la necessitat de crear “incentius per apostar per la sostenibilitat”.

D'altra banda, l'acte ha comptat amb un debat sobre economia i empresa moderat pel col·legiat de mèrit del CEC i president de l'eix 3 **Salvador Alemany** i en què han participat el doctor en economia **Miquel Puig** i el catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra **José García Montalvo**. Montalvo ha destacat que "el 70% de les tasques actuals desapareixeran en uns anys per la robotització però això no pressuposa que caigui l'ocupació sinó que es generaran noves tasques en què la clau estarà en la complementarietat entre les màquines i els humans". Montalvo ha tancat la seva intervenció insistint que per canviar el model productiu i sortir del model de "sol i platja" s'ha de remar tots cap a una mateixa direcció. En aquest sentit ha criticat "l'enorme burocratització del control que imposa el Ministeri d'Hisenda sobre el sistema públic de R+D i que implica una notable reducció dels seus resultats, fet que suposa un fre al desenvolupament d'activitats de més valor afegit i, en conseqüència, de la modernització del nostre sistema productiu".

Miquel Puig ha subratllat que malgrat que la indústria i el sector serveis estan en bona forma, el mercat laboral "falla" i ha recordat que "les economies catalana i espanyola es caracteritzen per crear molta ocupació durant les fases expansives i destruir-la amb similar intensitat durant les recessives". Puig ha apuntat com a principal problema el 30% de treballadors de baixa qualificació que hi ha a casa nostra, molt per sobre de la mitjana europea. Les conseqüències d'aquesta situació, segons Puig, són la desigualtat i la baixa productivitat. Per a Puig, la solució passa perquè el govern tingui clar que la clau no és generar molta ocupació sinó ocupació de qualitat.

El **Col·legi d'Economistes de Catalunya** organitza el 3r Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya amb el lema "Cap a un model eficient i equitatiu" plantejat com un procés continuat, participatiu i obert a tothom amb una presentació final de conclusions el 17 de maig del 2018 a l'Auditori AXA de Barcelona.

<http://congres2018.coleconomistes.cat/>

El Col·legi d'Economistes de Catalunya, que compta amb més de 8.000 col·legiats i més de 2.000 societats i despatxos vinculats dedicats professionalment a les diferents vessants de l'economia i l'empresa, està considerat com una institució que, a través de l'organització d'activitats i serveis molt diversos, es configura com un centre de formació i reciclatge dels professionals i com un fòrum d'opinió obert a la societat en general.

Per a més informació:

Gabinet de premsa 3r Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya

Víctor Bottini (679983346) i Clara Bassols (673153645)

premsa@congres2018.coleconomistes.cat